

# Studiul 11: Administrarea resurselor și misiunea

*Sabat după-amiază, 05 septembrie*

## **De memorat:**

„Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.”

2 Corinteni 8:9.

Capitolele 8 și 9 din 2 Corinteni arată că Pavel le-a oferit corintenilor ocazia de a le sluji fraților și surorilor lor din Iudeea. Acest pasaj arată că dăruirea este un privilegiu pe care Dumnezeu ni-l acordă ca noi să putem imita caracterul altruist al lui Hristos. Limbajul cerului este unul al dăruirii. Bine cunoscutul text Ioan 3:16 exprimă foarte clar scopul pentru care Dumnezeu L-a dat pe Domnul Isus: ca „oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Misiunea și administrarea resurselor merg mână în mână în acest pasaj. Ele sunt inseparabile, ca cele două fețe ale unei monede. Nu este de mirare că Pavel se identifică pe el și pe colegii săi de slujire ca „ispravnici [administratori, NTR, BTF] ai tainelor lui Dumnezeu” (1 Corinteni 4:1). Și noi suntem administratori în același sens.

Săptămâna aceasta vom vedea că noțiunile de misiune și de administrare a resurselor sunt profund înrădăcinate în exemplul Domnului Isus. Categorie, isprăvnicia și misiunea sunt inseparabile. Isprăvnicia pune la dispoziția bisericii resursele financiare și umane necesare pentru împlinirea misiunii lui Dumnezeu.

## Exemplul Domnului Isus

Contextul capitolelor 8 și 9 din 2 Corinteni este faptul că Pavel îi îndeamnă pe membrii din Corint să ducă la bun sfârșit o strângere de fonduri pentru bisericile sărace din Iudeea. Pare că deja se angajaseră să facă acest lucru (2 Corinteni 8:10,11; 9:5; vezi și 1 Corinteni 16:1-4), dar problemele de relaționare dintre ei și Pavel complicaseră lucrurile. După ce a tratat respectivele probleme (2 Corinteni 1 – 7), Pavel trece acum la finalizarea acestei sarcini (2 Corinteni 8 – 9).

Inițial, Pavel folosește exemplul macedonenilor (2 Corinteni 8:1-7), a căror sărăcie extremă nu i-a împiedicat să ajungă „la un belșug de dărnicie” (8:2). Da, sărăcia și generozitatea pot merge mână în mână. Totuși această admirabilă generozitate a macedonenilor nu este decât o reflectare a generozității Domnului Isus, care S-a dat pe Sine pentru noi (2 Corinteni 8:8-15).

### 1. Ce ne spune 2 Corinteni 8:9 despre exemplul Domnului Isus?

#### 2 Corinteni 8:9

<sup>9</sup> Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.

Afirmația lui Pavel din 2 Corinteni 8:9 este unul dintre cele mai uimitoare, categorice și profunde pasaje din întreaga Biblie. Pavel redă istoria misiunii Domnului Isus folosind un număr incredibil de mic de cuvinte. Este foarte multă teologie aici. Este istoria răscumpărării într-un singur verset.

Și mai impresionant este faptul că această istorie este redată folosind limbajul financiar. Da, Isus era bogat. Bogăția Sa presupune existența Lui anterioară în cer (Ioan 17:5). A decis să devină sărac, renunțând la gloria cerească și venind în această lume a necazurilor. S-a făcut efectiv sărac (Luca 9:58). Deși era egal cu Dumnezeu, „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor” (Filipeni 2:7). „La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Filipeni 2:8).

Domnul Isus Și-a dat propria viață ca noi să putem trăi pentru totdeauna cu El. Jertfa Lui a avut un scop: salvarea noastră. Gestionarea resurselor și misiunea merg împreună. Capitolele 8 și 9 din 2 Corinteni vorbesc despre o colectă anume,

dar aceste capitole pornesc de la exemplul Domnului Isus. În această săptămână vom vedea principiile teologice ale dăruirii, care are la bază jertfirea de Sine a lui Hristos.

Meditează la nașterea, viața, moartea și învierea Domnului Isus! Care ar trebui să fie reacția ta când conștientizezi tot ce s-a făcut pentru tine, ca să poți avea o speranță dincolo de existența aceasta nefericită?

## Motivația

### 2. Care este mesajul central din 2 Corinteni 8:1,5 și 9:7,9,13,15?

#### 2 Corinteni 8:1,5

<sup>1</sup> Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei.

<sup>5</sup> Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

#### 2 Corinteni 9:7,9,13,15

<sup>7</sup> Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”.

<sup>9</sup> după cum este scris: „A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac.”

<sup>13</sup> Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți

<sup>15</sup> Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

Cuvintele cu trimitere la dăruire sunt dese în 2 Corinteni 8 și 9: „harul pe care l-a dat Dumnezeu” (8:1); „s-au dat mai întâi pe ei înșiși” (8:5); „fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui [...], căci «pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu»” (9:7); „a dat săracilor” (9:9); „îi va face să slăvească pe Dumnezeu [...] pentru dărnicia ajutorului vostru” (9:13); „mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!” (9:15). Aceste două capitole din 2 Corinteni încep și se încheie cu termeni asociați dăruirii (8:1 și 9:15). Ele prezintă cel puțin 4 patru motive principale pentru a contribui la colectele bănești de la biserică.

**Din recunoștință pentru harul lui Dumnezeu (2 Corinteni 8:1; 9:14,15)** – Pasajul 2 Corinteni 8 și 9 începe cu o referire la „harul pe care l-a dat Dumnezeu” (8:1). Puțin mai departe, Pavel spune: „Cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos” (8:9). Harul lui Dumnezeu și al lui Hristos este prezentat aici ca motivul principal al obiceiului de a contribui financiar la colecte. Dumnezeu a făcut enorm de mult pentru noi prin faptul că L-a dat pe Domnul Hristos. Prin darurile noastre bănești, recunoaștem harul lui Dumnezeu în viața noastră. Ca și ideea de dăruire, termenul „har” (gr. charis) apare des în acest pasaj. Prin urmare și cuvântul charis apare la început și la sfârșit (8:1; 9:14,15). Pavel folosește acest termen cu diverse

sensuri pentru a sublinia că harul lui Hristos în viața noastră se transformă în har manifestat față de alții și în mulțumire.

**Din dorința de a urma exemplul Domnului Isus (2 Corinteni 8:9)** – Domnul nostru Isus Hristos a fost bogat și a devenit sărac (să ne amintim că acestea sunt simboluri pentru preexistența Sa veșnică și pentru venirea Sa în această lume). Există un singur mod în care s-a putut întâmpla acest lucru: El a dăruit totul. Și noi, prin contribuții bănești, le oferim altora mijloacele prin care pot ajunge să-L cunoască pe Hristos.

**Din dorința de a împărți cu alții binecuvântările divine (2 Corinteni 9:10,11)** – Dăruim altora numai pentru că noi am primit de la Dumnezeu mai întâi. El ne îmbogățește ca să putem fi generoși.

**Din iubire sinceră (2 Corinteni 8:8,24)** – Dăruirea este testul iubirii sincere și autentice. Este cea mai importantă dovadă că dragostea locuiește în inima unei persoane.

Cât de generos ești? În lumina jertfei de pe Golgota, cât dăruiești în comparație cu cât ai putea dăruii?

## Planificarea

### 3. Ce ne spune 2 Corinteni 9:7 despre actul dăruirii?

#### 2 Corinteni 9:7

<sup>7</sup> Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”.

Decizia lui Dumnezeu de a salva lumea a fost luată înainte ca lumea să cadă în păcat. Venirea lui Hristos și moartea Lui pentru noi făceau parte dintr-un plan străvechi (Apocalipsa 13:8). Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere. El făcuse planuri să Se dăruiască prin Isus Hristos. În 2 Corinteni 8 și 9, planificarea este un principiu teologic esențial în legătură cu actul dăruirii. Acest lucru poate fi văzut în cel puțin **2 moduri**:

Mai întâi, **planificarea implică o decizie prealabilă**. Pavel spune: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui” (2 Corinteni 9:7). Cuvântul grecesc tradus prin „a hotărât” este verbul proaireō, cuvânt compus din particula pro, care înseamnă „înainte” sau „în avans”, și aireō, care înseamnă în acest context „a decide”. Deci proaireō indică o decizie luată dinainte. De asemenea, prin faptul că își începe sfatul cu „fiecare”, Pavel arată că suma oferită nu va fi aceeași pentru toți. El voia să spună că, oricât ar decide cineva să dea, să dea în urma unei cântăriri atente. Oamenii ar trebui să dăruiască suma pe care o consideră adecvată pentru ei.

În al doilea rând, **planificarea implică principiul proporționalității**. Pavel spune că macedonenii „au dat [...] după puterea lor” (2 Corinteni 8:3). Apoi aplică acest principiu al proporționalității și în dreptul corintenilor. Încurajându-i să ducă la bun sfârșit sarcina la care se angajaseră deja, îi îndeamnă să finalizeze proiectul folosind resursele pe care le au (2 Corinteni 8:11). El încheie această idee spunând că darul financiar este oferit „avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are” (2 Corinteni 8:12). Biblia definește proporționalitatea zecimii, 10 la sută, dar nu face la fel în cazul darurilor pentru colectă. În această privință, „fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui” (2 Corinteni 9:7) prin aplicarea principiului proporționalității. Cu alte cuvinte, fiecare decide ce proporție din câștigurile sale va oferi ca dar. Fiecare trebuie să dăruiască în raport cu ceea ce are. Acest lucru nu se poate face fără planificare.

Cât de conștiincios ești în privința zecimilor și a darurilor financiare, indiferent cât de bogat sau de sărac ești? Ce scuze folosești ca să dăruiești mai puțini bani atunci când știi că poți dăruia mai mulți?

## Atitudinea

### 4. Din ce motiv crezi că macedonenii dăruiau cu atâta generozitate, conform 2 Corinteni 8:1-5?

#### 2 Corinteni 8:1-5

- <sup>1</sup> Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei.
- <sup>2</sup> În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.
- <sup>3</sup> Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor și chiar peste puterile lor.
- <sup>4</sup> Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.
- <sup>5</sup> Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjdusem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

Atitudinea pozitivă a macedonenilor se observă în mai multe privințe: **(1) Au dăruit cu bucurie peste măsură** (2 Corinteni 8:2). Pavel spune că „bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor” (2 Corinteni 8:2). Ulterior el menționează că „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu” (9:7). Cuvântul grecesc tradus prin „cu bucurie” apare doar aici în Noul Testament. Un termen din aceeași familie apare în Romani 12:8 – „Cine face milostenie s-o facă cu bucurie.” Termeni din această familie de cuvinte apar uneori în literatura extrabiblică cu sensul de veselie și fericire. În 2 Corinteni 9:7, a dărua „cu bucurie” înseamnă a dărua fără reținere.

**(2) Au dăruit cu generozitate** (2 Corinteni 8:2). Înainte să menționeze generozitatea macedonenilor, Pavel a vorbește despre „sărăcia lor lucie”. Cuvântul „dărnicie” (gr. haplotētos) apare de încă două ori în 2 Corinteni 8 și 9. „Veți fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu” (2 Corinteni 9:11, subl. ad.), ceea ce înseamnă că primim pentru ca apoi să putem dărua. După două versete, Pavel menționează „dărnicia ajutorului vostru” (9:13, subl. ad.). În acest pasaj, generozitatea manifestată prin contribuțiile financiare este un mod de a mărturisi Evanghelia lui Hristos.

**(3) Au dăruit „de bunăvoie”** (2 Corinteni 8:3). Au dăruit voluntar. Acest lucru devine și mai remarcabil dat fiind că nu au dăruit din surplus, ci resursele lor erau extrem de limitate. Pavel folosește aceeași idee pentru a descrie disponibilitatea lui Tit de a-i vizita pe corinteni. A mers la Corint de bunăvoie (2 Corinteni 8:17).

**(4) Au contribuit, având sentimentul că dăruirea este un privilegiu** (2 Corinteni 8:4). Această atitudine se observă în cererea macedonenilor de a participa la colectă. „Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtășia la această strângere de ajutoare pentru sfinți” (2 Corinteni 8:4).

**(5) Au participat la colectă ca act de consacrare deplină** (2 Corinteni 8:5). Pavel spune: „S-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu” (2 Corinteni 8:5). Dacă te dăruiești Domnului ajungi să te dăruiești și semenilor. Macedonenii și-au extins misiunea dincolo de ajutorul financiar. Cu alte cuvinte, dăruirea și generozitatea nu se limitează la bani.

## Unitatea

Am văzut că Pavel îi încurajează pe membrii bisericii din Corint să se implice într-o colectă pentru bisericile sărace din Iudeea. Unul dintre scopurile lui este să aprindă un sentiment de unitate. Își dorește ca ei să contribuie și să fie parte din misiune, arătând că bisericile dintre neamuri fac parte din aceeași familie a lui Dumnezeu cu credincioșii evrei din Ierusalim. Cu alte cuvinte, acești oameni, care odinioară le erau adversari, sunt acum într-adevăr împreună cu ei, membri în rămășița noului legământ al lui Dumnezeu. Pavel dorește să vadă întreaga familie creștină, evrei și neevrei, unită într-un mod puternic, care să poată fi o mărturie pentru biserica din generațiile ce vor veni.

Tit și alți doi frați apreciați erau responsabili cu fondurile. Dumnezeu a pus această grijă pentru biserică în inima lui Tit (2 Corinteni 8:16), iar prin intermediul bisericilor, Dumnezeu i-a ales și pe ceilalți doi frați (8:18-23). Ei sunt numiți „trimișii Bisericilor și fala lui Hristos” (8:23). Nu contează dacă expresia „fala lui Hristos” se referă la acești doi frați credincioși sau la biserici în sine. Aducerea de daruri este în cele din urmă un semn de loialitate față de Domnul Hristos, Capul bisericii (Efeseni 4:15). Capitolele 8 și 9 din 2 Corinteni indică faptul că darurile aduse la biserică trebuie să fie încredințate unor oameni rânduiți de Dumnezeu prin biserică. Expresiile „toate Bisericile” (8:18), „ales de Biserici” (8:19) și „trimișii Bisericilor” (8:23) sugerează întocmai acest lucru. Astfel, următorul îndemn nu este surprinzător: „Dați-le înaintea Bisericilor dovadă de dragostea voastră!” (8:24).

Aducerea darurilor la biserică – instrumentul rânduit de Dumnezeu pe pământ – favorizează unitatea și în același timp este rezultatul unei atitudini de unitate (2 Corinteni 8:13,14). Banii pot fi un mare factor unificator. Pe de altă parte, dacă privirile oamenilor nu sunt îndreptate exclusiv spre slava lui Dumnezeu, banii pot crea și dezbinare.

### 5. Cum exprimă Romani 15:26,27 dorința lui Pavel după unitate?

#### **Romani 15:26,27**

<sup>26</sup> Căci cei din Macedonia și Ahaia au avut bunătatea să facă o strângere de ajutoare pentru săracii din sfînții care sunt în Ierusalim.

<sup>27</sup> Negreșit, au avut bunătatea, dar era și o datorie față de ei, pentru că, dacă neamurile au avut parte de binecuvântările lor duhovnicești, este de datoria lor să-i ajute și ele cu bunurile lor pământești.

În cele din urmă, Pavel prezintă colecta ca pe un act de slujire sau de lucrare, ca pe un act de har, ca pe o binecuvântare, ca pe un act de închinare și, de asemenea, ca pe o părtășie. O colectă să însemne toate aceste lucruri? Gândește-te la asta!

Cum contribuie darurile noastre pentru bisericile și misiunile din străinătate, adesea aflate în locuri foarte îndepărtate, la unitatea bisericii noastre mondiale?

## Un gând de încheiere

*Suplimentar: Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 32, „O biserică darnică”*

„Cei a căror inimă este plină cu iubirea lui Hristos vor urma exemplul Lui, care pentru noi S-a făcut sărac, pentru ca prin sărăcia Sa noi să ne îmbogățim. Bani, timp, influență – toate darurile pe care ei le-au primit din mâna lui Dumnezeu le vor aprecia numai ca mijloace de înaintare a lucrării Evangheliei. Așa era în biserica primară. Când în biserica de azi se va vedea că, prin puterea Duhului Sfânt, membrii și-au dezlipit inima de lucrurile lumii și sunt gata să facă sacrificii pentru ca semenii lor să audă Evanghelia, adevărurile vestite vor avea o puternică influență asupra ascultătorilor” (Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 71).

„Domnul nu are nevoie de darurile noastre. El nu Se îmbogățește prin ceea ce Îi putem noi oferi. Psalmistul spune: «Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem» (1 Cronici 29:14). Cu toate acestea, Dumnezeu ne oferă ocazia să ne arătăm prețuirea față de îndurarea Sa, prin eforturi și sacrificii de a manifesta aceeași atitudine față de semenii. Acesta este singurul mod posibil prin care putem să ne manifestăm recunoștința și dragostea față de Dumnezeu. El nu ne-a pus la dispoziție un alt mod” (Ellen G. White, Sfaturi privind administrarea creștină a vieții, p. 18, 19).

***Zilnic: Psalmii 23 – 29; Ellen G. White, Dietă și hrană, Apendice 1, până la „Cu trenul”***

1. „Cine este acest Împărat al Slavei?”
2. Unde Îl va binecuvânta psalmistul pe Domnul?
3. Împreună cu cine nu dorea David să fie luat de pe pământ?
4. Cu ce binecuvântează Domnul pe poporul Său?
5. Ce provizie bogată avea în general pe masă Ellen White?